

רמב"ן ספר האמונה והבטחון פכ"א

חולו של מועד. ומה שאמר „תן חלק“, רמז לנשמה יתירה שיש לאדם בשבת וביו"ט, ואינה מסתלקת בחולו של מועד, ולא במוצאי י"ט לחול אעפ"י שאין חולו של מועד, שלכן אין מברכין על הבשמים # במוצאי י"ט. ואלו הח' נמים מפורשים בתורה. א', שבת

מהר"ל נצח ישראל פמ"ו

(נ"ה טו:) ²⁰. כי מה שצריך לחקן סעודות שבת קודם שבת, רמז הוא שהשבת מענין עולם הבא ²¹, ומי שטרח בערב שבת יאכל בשבת, ומי שלא טרח בערב שבת מה יאכל ²². ויום טוב הסמוך לשבת, הם ימים טובים שיש לאדם, כמו ימי המשיח ²³, וכל

קדושת לוי דרושים לפסח על : "ואמרתם זבח פסח הוא"

ובזוה מתרין קשית התוספות שאין מברכין אחר יום טוב, ואין מברכין במוצאי שבת החל ביום טוב על הבשמים. כי ביום טוב יש נשמה יתרה ולכך אין מברכין במוצאי שבת שחל להיות ביום טוב. ומה שאין מברכין במוצאי יום טוב עצמו על הבשמים, משום שהבחינה שיש לאדם ביום טוב שהוא על ידי התעוררות התהותון יכול אדם לקשר עצמו בו, ולכך אין צריך לברך על הבשמים במוצאי יום טוב, אבל שבת היא התעוררות העליון, וכיון שיצא שבת מסתלק התעוררות העליון ואי אפשר לאדם לקשר עצמו בו אם לא בשבת הבא שפוגע התעוררות עליון מהדש, ולכך במוצאי שבת מברכין על הבשמים, כי באמת בשבת בא